

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobců: **M. N. F.**

b) **J. S.**

c) **M. F.**

všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Janou Strachoňovou
Drexlerovou
sídlem Orlí 20, 602 00 Brno

proti

žalovanému:

Městský úřad Nové Město na Moravě

sídlem Vratislavovo náměstí 103, 592 31 Nové Město na Moravě

za účasti:

ZOKO, spol. s r.o., IČO 46967516,
sídlem Lomnička 99, 666 01 Tišnov
zastoupena advokátem JUDr. Tomášem Soukupem, BA
sídlem Mezírka 775/1, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2019, č. j. MUNMNM/13817/2019/8,

takto:

- I. Rozhodnutí Městského úřadu Nového Města na Moravě ze dne 4. 4. 2019, č. j. MUNMNM/13817/2019/8, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení částku 31 320 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jejich advokátky
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný (dále také „stavební úřad“) výše označeným rozhodnutím vydal souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru – stavební úpravy se změnou užívání části objektu zemědělské usedlosti č. p. X „X“ na ubytování v soukromí – společnosti ZOKO, spol. s r. o. (stavebník) dle § 105 a 106 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) – dále jen „stavební zákon“. Druh a účel stavebního záměru spočívá dle rozhodnutí ve stavebních opravách v 2. NP objektu – oddělení prostor sloužících pro ubytování v soukromí od soukromých prostor vlastníka objektu; část 1. NP, 2. NP a podkroví bude sloužit pro ubytování v soukromí, část 1. NP (společné prostory) bude sloužit rodině stavebníka i ubytovaným hostům.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobci navrhli soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil a aby žalovanému uložil povinnost zaplatit jim náklady řízení. Žalobci mají za to, že vydaným souhlasem bylo zasaženo do jejich práv a že byli zkráceni na svých právech.
3. Žalobci předně zdůrazňují, že opakovaně upozorňují stavební úřad na skutečnost, že stavba zemědělské usedlosti X č. p. X je užívána v rozporu s kolaudačním povolením. Změna účelu užívání stavby na penzion nebyla nikdy schválena. Přesto společnost ZOKO, spol. s r. o. užívá stavbu k ubytovacím účelům, což znamená zvýšený pohyb aut a lidí, zvýšený provoz, narušení klidu. Žalobci doložili příslušnému stavebnímu úřadu velké množství důkazního materiálu prokazujícího užívání stavby pro ubytovací účely, také i inzerci nabízející ubytování v tomto objektu za úplaty. Stavební úřad bohužel přistupoval k této záležitosti laxe, spokojil se pouze s vysvětlením vlastníka stavby, že stavba není užívána pro ubytování třetích osob a další skutečnosti odmítl ověřovat. Stavební úřad rezignoval na ochranu veřejného zájmu, kdy stavebním zákonem je jednoznačně definován veřejný zájem na užívání staveb k účelu dle kolaudačního povolení.
4. V reakci na své podněty byli žalobci žalovaným pozváni k ústnímu jednání na den 11. 4. 2019 za účelem projednání způsobu užívání zemědělské usedlosti X č. p. X. Na tomto jednání bylo ovšem žalobcům bez dalšího vysvětlení sděleno, že příslušný stavební úřad již vydal souhlas s částečnou změnou užívání předmětné stavby, a to na ubytování v soukromí. Následně dne 24. 04. 2019 byl doručen žalobcům přípis označený „Zápis z jednání konaného dne 11. 4. 2019 na MěÚ Nové Město na Moravě“. Z tohoto zápisu vyplývá, že změna užívání objektu zemědělské usedlosti X č. p. X, katastrální území a obec X byla již povolena dne 4. 4. 2019 napadeným rozhodnutím. Jednání svolané na den 11. 4. 2019 tak bylo zcela bezpředmětné a nemělo žádný smysl pro účel vyjasnění stanovisek a zjištění skutečností pro rozhodování žalovaného. Žalobci zásadně nesouhlasí s užíváním stavby k ubytování a tudíž se souhlasem Městského úřadu Nové Město na Moravě se změnou užívání objektu zemědělské usedlosti X č. p. X, katastrální území a obec Nový Jimramov na ubytování v soukromí.

5. Žalobci považují vydaný souhlas za nezákonný, neboť nebyl zjišťován skutečný stav věci, došlo k procesnímu pochybení v řízení, k porušení práv třetích osob provedenou změnou nesprávným a nezákonným postupem při vydávání napadeného rozhodnutí.
6. Žalobci poukazují na to, že v souladu s principy správního řízení je správní orgán povinen zjišťovat skutkový stav věci. Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, je povinen zjistit všechny rozhodné okolnosti a je povinen pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalobci mají za to, že se v předmětném řízení se žalovaný uvedenými zásadami neřídil.
7. Žalobci namítají, že žalovaný měl v rámci změny užívání stavby posuzovat, zda bude mít změna vliv na životní prostředí nebo zda bude klást nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Pokud se změna v užívání stavby dotýká veřejné dopravní a technické infrastruktury, na kterou je stavba napojena (zejména zvýšené požadavky na dopravní obslužnost), je třeba k oznámení doložit též stanoviska vlastníků dotčené infrastruktury. Při posuzování přípustnosti změny užívání stavby musí být důsledně vyhodnoceno, zda a jakým způsobem se změna dotýká práv třetích osob, jaké bude mít účinky na okolí. Užíváním pro ubytovací účely dochází k významnému zásahu do práv vlastníků okolních nemovitostí, zásahu do charakteru užívání okolních nemovitostí, což ovlivňuje i životní prostředí v této oblasti. Žalovaný takto však nepostupoval, a tedy nehájil veřejný zájem, ale pouze zájem vlastníka předmětné stavby, a vydal tudíž souhlas s provedením ohlášeného záměru stavby v rozporu se stavebním zákonem.
8. O skutečnosti podání návrhu na změnu užívání stavby a vedení jakéhokoli řízení žalobci nebyli informováni do dne 11. 4. 2019. Žalovaný vydal souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru bez toho, aby k ohlášení stavebník připojil souhlasy osob, jejichž vlastnické právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich je prováděním stavebního záměru přímo dotčeno.
9. Žalobci jsou přesvědčeni o tom, že daný úřední postup má pouze zastřít užívání stavby jako penzionu (které v minulosti vlastník stavby požadoval a nebylo povoleno) a zlegalizovat dosavadní protiprávní stav, kdy vlastník stavby užíval stavbu v rozporu s kolaudačním povolením.

III. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení k žalobě, replika žalobců

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že vydal souhlas s provedením stavebních úprav spojených se změnou užívání části objektu č. p. X na pozemku st. p. X v katastrálním území X na základě předložené žádosti vlastníka objektu a doložených dokladů. Žalovaný přitom vycházel z těchto předložených dokladů a z poznatků z úřední činnosti. Žalovaný uvedl, že mu nebylo známo, že by v místě docházelo k porušování nočního klidu nebo že bylo s vlastníkem objektu vedeno přestupkové řízení pro narušování občanského soužití. Dále žalovaný konstatoval, že podání vlastníka objektu splňovalo podmínky dle § 105 stavebního zákona. K žádosti o povolení stavebních úprav se změnou užívání byly předloženy doklady vyžadované stavebním zákonem a jeho prováděcími vyhláškami. Z předložených dokladů vyplývá, že nová změna užívání není v rozporu s veřejným zájmem. Vlastní stavební úpravy spočívaly v oddělení prostor sloužících pro soukromé účely vlastníka objektu od prostor, ve kterých bude poskytováno ubytování. Těmito stavebními úpravami nemohli být vlastníci sousedních pozemků dotčeni. V rámci povolení změny užívání části stavby rovněž nedošlo k navýšení počtu lůžek v objektu a změna užívání neklade ani zvýšené nároky na technickou infrastrukturu. Žalovaný

uzavírá, že je vázán žádostí stavebníka a rozhoduje na základě předložených dokladů, rozsah těchto dokladů je pak stanoven zákonem.

11. Společnost ZOKO, spol. s r.o. jako osoba zúčastněná na řízení navrhl, aby soud žalobu zamítl.
12. Žalobci v replice k vyjádření žalovaného uvedli, že mají za to, že dostatečně doložili důkazy stavebnímu úřadu, že není pravdou, že objekt zemědělské usedlosti X č. p. X byl užíván jen pro ubytování rodinných příslušníků vlastníka objektu. V takovém případě by jistě nebylo ubytování nabízeno formou inzerce za úplatu. Z fotodokumentace předložené stavebnímu úřadu lze zjistit, že na místě se ubytovalo velké množství lidí, pokaždé jiných. Pokud by žalovaný měl skutečně zájem, místním šetřením by tuto skutečnost jednoduše sám zjistil.
13. Dle vyjádření žalovaného k žalobě vycházel stavební úřad při vydání napadeného souhlasu z poznatků z úřední činnosti. Nijak blíže ovšem nespecifikuje, o jaké poznatky by se mělo jednat. Dle žalobců jednoznačným poznatkem stavebního úřadu mělo být, že zde dochází dlouhodobě k stížnostem ke způsobu užívání zemědělské usedlosti X č. p. X a že je třeba ke změně užívání objektu přistupovat s opatrností a za účasti dotčených osob – vlastníků sousedních nemovitostí. Není pravdou, že v době vydání napadeného souhlasu nebylo žalovanému známo, že v daném místě dochází k narušování klidu. K narušování klidu zde dochází dlouhodobě právě tím, že je objekt užíván k ubytování velkého množství osob, na což byl žalovaný několikrát upozorněn.
14. V důsledku změny užívání objektu je objekt nabízen k ubytování pro veřejnost – dne 10. 4. 2019 bylo společností ZOKO, spol. s r.o. zahájeno provozování ubytovacích služeb v tomto objektu. I když má objekt zajištěno parkování na vlastním pozemku, k příjezdu a odjezdu je užíváno dopravní infrastruktury a desítky aut přijíždějících a parkujících během víkendu jistě negativně ovlivňují místní chráněnou krajinnou oblast II. – IV. zóny. Užíváním pro ubytovací účely dochází k významnému zásahu do práv vlastníků okolních nemovitostí, zásahu do charakteru užívání okolních nemovitostí a negativnímu ovlivňování životního prostředí v této oblasti. Žalobci mají za to, že příslušný stavební úřad nepostupoval správně vzhledem k tomu, že měl být zvolen postup dle § 81 stavebního zákona, když s ohledem na to, že se jedná o změnu užívání stavby, která má vliv na životní prostředí nebo nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, mělo být vyžadováno rovněž rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území, které by stanovilo podmínky pro změnu užívání stavby.

IV. Posouzení věci soudem

15. Soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná** (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
16. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým žalovaný vydal souhlas s provedením stavebního záměru spolu změnou užívání části objektu na ubytování v soukromí dle § 105 a 106 odst. 1 stavebního zákona. Jádrem sporu je otázka, zda žalovaný postupoval správně, když vydal napadené rozhodnutí bez souhlasu žalobců.
17. Ohlášení stavebního záměru dle § 105 a násl. stavebního zákona představuje zjednodušený proces schvalování stavebního záměru, který není správním řízením na rozdíl od

stavebního řízení. Ustanovení § 105 odst. 2 taxativně vymezuje náležitosti, které musí stavebník k ohlášení přiložit. Mimo jiné je nutno připojit dle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona *„souhlasy osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas musí být vyznačen na situačním výkresu.“*

18. Soud souhlasí s žalovaným, že samotným provedením stavebního záměru – vybudování sádkartonové příčky oddělující jednotlivé obývací části uvnitř objektu, nemohlo dojít k dotčení práv třetích osob. Pro samotný stavební záměr proto nebylo nutné vyžadovat písemné souhlasy vlastníků sousedních pozemků dle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona.
19. Žalovaný však svým rozhodnutím však zároveň vyslovil souhlas se změnou užívání stavby na ubytování v soukromí. Krajský úřad Kraje Vysočina v rámci přezkumného řízení podotkl, že není ze souhlasu plně zřejmé, zda je povoleno komerční ubytování či pouze ubytování pro rodinu a přátele. Soud je toho názoru, že bylo jistě rozhodnuto o změně užívání stavby ke komerčnímu ubytování, což vyplývá i z napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvedl, že *„část 1. NP, 2. NP a podkroví bude sloužit pro ubytování v soukromí, část 1. NP (společné prostory) bude sloužit rodině stavebníka i ubytovaným hostům“* (pozn.: zvýraznění doplnil Krajský soud v Brně). Lze také zmínit, že dle projektové dokumentace by stavba měla disponovat recepcí, skladem čistého prádla apod. Dle níže blíže zmíněného rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 12. 9. 2019, č. j. KUJI 67796/2019, by pak osobě zúčastněné na řízení měla zrušením napadeného rozhodnutí vzniknout újma ve výši stovek tisíců korun spočívající ve zrušení již zamluvených a potvrzených pobytů, a obci X újma na neodvedených místních poplatcích ve výši cca 20 tisíc Kč (viz s. 6 daného rozhodnutí). I tyto skutečnosti nasvědčující změně užívání stavby ke komerčním účelům (ubytování).
20. Z dokumentů přiložených stavebníkem, společností ZOKO, spol. s r.o., zejména pak z provozního řádu ubytovacího zařízení, rovněž vyplývá, že účel stavby se mění na komerční ubytování, přičemž vydáním napadeného souhlasu došlo k navýšení kapacity objektu na 20 lůžek (14 pro ubytování v soukromí, 6 lůžek v soukromém sektoru).
21. Dle § 127 odst. 2 stavebního zákona platí, že *„[j]e-li oznámení úplné a oznámená změna v účelu užívání splňuje podmínky podle § 126 odst. 3, nedotýká se práv třetích osob, nejde o záměr, pro který je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, nevyžaduje podrobnější posouzení účinků na okolí, nevyžaduje zkušební provoz nebo není třeba stanovit podmínky pro užívání nebo podmínky k zajištění ochrany veřejných zájmů, stavební úřad vydá souhlas se změnou v užívání stavby do 30 dnů ode dne podání oznámení“* (pozn.: zvýraznění doplnil Krajský soud v Brně). Ustanovení § 127 odst. 4 praví, že *„[d]ojde-li stavební úřad k závěru, že oznámení není úplné nebo změna v užívání stavby nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání stavby, rozhodne usnesením, že oznámenou změnu v užívání projedná v řízení; toto usnesení se oznamuje pouze oznamovateli a nelze se proti němu odvolat.“*
22. Změnu v užívání stavby je dle § 127 stavebního zákona taktéž možno schválit pouhým souhlasem, ovšem za splnění zákonných podmínek. Jednou z podmínek pro změnu užívání stavby je i požadavek, že se provedená změna nedotýká práv třetích osob. V případě, že nejsou splněny podmínky pro vydání souhlasu, musí stavební úřad změnu

v užívání stavby projednat v řízení, kde již mohou třetí osoby samy hájit svá dotčená práva jako účastníci řízení.

23. Soud ze správního spisu zjistil, že společnost ZOKO, spol. s r.o., podala již v roce 2010 žádost o změnu užívání stavby z rodinného bydlení na penzion pro 19 hostů, stavební řízení bylo dne 21. 7. 2010 usnesením zastaveno. Účastníky stavebního řízení byli v roce 2010 všichni tři žalobci, neboť stavební úřad naznal, že tito vlastníci sousedních pozemků mohou být změnou užívání stavby dotčeni na svých právech. Na základě petice sepsané v obci Nový Jimramov přehodnotilo i obecní zastupitelstvo své stanovisko ke změně užívání stavby na penzion a s touto změnou nesouhlasilo.
24. Krajský soud nespatřuje rozdíl mezi změnou užívání objektu na penzion pro 19 hostů a změnou užívání objektu na ubytování v soukromí s kapacitou 20 lůžek. Proto pokud žalovaný v roce 2010 považoval žalobce za účastníky stavebního řízení o změně účelu stavby na penzion, jelikož mohla být dotčena jejich práva, pak mohl i nyní žádost o změnu užívání objektu na ubytování v soukromí vyhodnotit tak, že se dotýká práv třetích osob.
25. Ostatně i Krajský úřad Kraje Vysočina v rámci přezkumu (již zmíněné rozhodnutí o zastavení přezkumného řízení ze dne 12. 9. 2019, č. j. 67796/2019) zastavil řízení dle § 94 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), dle kterého „[j]estliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.“ Aniž by zde soud blíže hodnotil důvody nezákonnosti, které přezkumný orgán shledal, je i z tohoto rozhodnutí zřejmé, že některé nezákonnosti byly shledány a napadené rozhodnutí nebylo zrušeno toliko s ohledem na dobrou víru osoby zúčastněné na řízení, resp. zvážení proporcionality případné újmy. Mimoto na s. 6 daného rozhodnutí se jasně hovoří o tom, že se ve věci „jednalo o stavební úpravu pro změnu užívání části př. nemovitosti na ubytovací zařízení dle pojmosloví vyhl. č. 268/2009 Sb., v napadeném souhlase stavebního úřadu nevhodně nazvaném jako ubytování v soukromí“.
26. Soud podotýká, že žalovanému muselo být z úřední činnosti známo, že vlastníci okolních nemovitostí se změnou užívání objektu na komerční ubytování nesouhlasí (viz např. podnět k zahájení řízení o užívání stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím ze dne 5. 9. 2017 nebo reakce na sdělení Městského úřadu Nového Města na Moravě ze dne 2. 8. 2018). Vydáním napadeného souhlasu tak žalovaný znemožnil třetím osobám hájit svá vlastnická práva a postupoval v rozporu se zákonem.
27. Ze správního spisu soud dále zjistil, že dotčené orgány zůstaly bez připomínek k projektové dokumentaci stavebních úprav, tedy lze dovodit, že neshledaly možný vliv stavebního záměru na životní prostředí nebo nové nároky na dopravní infrastrukturu. Z uvedeného vyplývá, že nebylo třeba vydat rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby dle § 81 stavebního zákona. Námitka žalobců týkající se nutnosti vydání tohoto rozhodnutí je proto nedůvodná.
28. Soud dodává, že i soukromoprávní námitky jsou pro rozhodování stavebního úřadu relevantní (viz § 89 odst. 6 nebo § 114 odst. 3 stavebního zákona). K tomu lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2008, č. j. 9 As 61/2007-52, publikovaný pod č. 1602/2008 Sb. NSS; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou

dostupná na www.nssoud.cz). Naopak žalobci nemají možnost podat civilní žalobu týkající se námitek teprve budoucích imisí stavby.

V. Závěr a náklady řízení

29. Na základě výše uvedeného soud žalobě vyhověl a rozhodnutí žalovaného zrušil a současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a bude tedy na něm, aby zajistil nápravu shora vytčených vad; jde tedy zejména o otázku dotčení práv žalobců a jejich účastenství v řízení (resp. potřebu jejich souhlasu se záměrem osoby zúčastněné na řízení pro vydání souhlasu stavebního úřadu
30. Soud doplňuje, že v řízení jako důkazy neprováděl fotografie a další listiny, které v řízení předložili žalobci, neboť tyto byly již součástí správního spisu, přičemž obsahem správního spisu se ve správním soudnictví (zpravidla) nedokazuje. Soud se také blíže nezabýval doplněním žalobců ze dne 7. 7. 2021, resp. k tomuto podání přiloženými písemnostmi, jelikož otázky tam zmíněné (neplnění povinností vlastníka vodního díla – osoby zúčastněné na řízení – a s tím spojená problematika přestupkových a trestních řízení) nejsou pro nynější řízení relevantní; v tomto smyslu tedy soud rovněž neprováděl dokazování.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
32. Žalobci dosáhli v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto mají právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému.
33. Odměna advokátky žalobců a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a dvě písemné podání – žaloba a replika) a tři režijní paušály. Podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu mimosmluvní odměna snížená o 20 %. Advokátce tak náleží odměna ve výši 22 320 Kč (3 × 3 × 2 480 Kč); [převzetí a příprava zastoupení, žaloba, další podání ve věci samé – § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu; z výše uvedených důvodů soud nepřiznal náhradu nákladů řízení za úkon ze dne 7. 7. 2021]. Podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu jí náleží i náhrada hotových výdajů ve výši 900 Kč (3 × 300 Kč); uvedená paušální náhrada byla přiznána bez ohledu na počet stěžovatelů za každý úkon jen jedenkrát, neboť šlo pokaždé o společný úkon právní služby. Celková částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů tak činí 22 320 Kč.
34. Žalobcům zároveň přísluší náhrada za zaplacené soudní poplatky za žalobu každému ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy byla žalobcům vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 31 320 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.
35. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí

vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, právo na náhradu nákladů tak tato osoba nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. srpna 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu